

имать прѣшлы (мазгали); тукъ тамъ ся срѣщать и по нѣкои по высочки и по здравы зданія, които наричатъ *кулы*, а твърдѣлы нѣма никакви освѣни развалины на двѣ само.

Черногорскытѣ села нѣматъ особны собственны имена, но всяко носи името на племето, което го насељава. И тѣй въ всяко черногорско село ся виждатъ три общини, съединены въ едно цѣло и всяка пакъ съ пълна независимость: тѣзи общини сѫ: семейство или челядь, родъ и племе. На туй дѣлеиѣ е основано и вѣтрѣшно-то самоуправление.

Всяко семейство припознава за свой отецъ най-ближнійтъ управитель, *Господарь*, който управя всичкытѣ домашни работы; място на сѣдникъ занимава *Старѣшина*, комуто ся подчиняватъ всичкытѣ семейства; най-старыйтъ и най-уважаемыйтъ въ племето ся припознава за главатарь, *Главарь* който управя работытѣ на племето. При избираніето на всички тѣзи длѣжности непрѣмѣнно ся зема въ вниманіе възрастътъ, съединенъ съ способности и опытасти. Нѣколко племена свързани или съ родство или съ други интересы избиратъ си изобщо отъ най-първото семейство *Князъ*, който е най-горнійтъ управникъ въ вѣтрѣшнитѣ работы на този сврѣзъ. — Въ военно отношениѣ има особены власти: главнійтъ началникъ е *Войводата*, подиръ него *Сердарътъ*, който управя войскѣта на нахійтъ и при който ся намѣрва *Байректарътъ*.

За рѣшаваніе на важни работы събиратъ ся съборы отъ господари, старѣшины, главари или князове, отдѣлно или наедно, споредъ каквато е работата. Тука ся вижда отъ единъ странѣ народното самоуправление, а отъ другож—съзнаніето въ необходимостта, да ся покоряватъ на единътъ воліѣ при рѣшеніето оғъ цѣлото общество въ лицето на неговытѣ избрани представители. Основата на самоуправлението лежи въ патріархалнитѣ, родовы отношенія, и отъ туй трѣба да ся е спазило и до сега прѣсно у Черногорцитетѣ туй пълното общеніе, единеніе между членовете на семейството и народътъ, при което не е възможно да наскърбишъ единого, та да не скочатъ тозъ часъ всичкытѣ да го защищаватъ. Тука ся намѣрва причината на кръвавото мщеніе и на семейственитѣ враждини, които сѫ толкъ распространени между Черногорците.

Споредъ понятията на Черногорците, да ся отмъстява кръвъ за кръвъ е необходимость, за туй и при всичкытѣ строги запрѣщенія и наказанія отъ послѣднитѣ управители, този отъ вѣкове узаконенъ обычай не ся е еще съвсѣмъ прѣкратилъ. Не само най-бліскытѣ роднини, но цѣли села, племена дори и нахїи ся считатъ обязаны